

SVATÝ STANISLAV KOSTKA

1550–1568

Sv. Stanislavu uděluje anděl sv. přijímání. Diecézní muzeum v Miláně...

Hrob sv. Stanislava. Kostel sv. Ondřeje na Kvirinále. Řím

Sv. Barbora

V roce 1564, ve věku 14 let, byl Stanislav vyslán spolu se starším bratrem Pavlem do jezuitských škol ve Vídni. Zalíbilo se mu učení, ale také spořádaný život ve škole a už tehdy začal snít o tom, že se věnuje náboženskému životu. Bohužel, jezuité byli nuceni svou školu uzavřít. Stanislav, jeho bratr i učitel museli odejít. Přijal je jistý šlechtic luteránského vyznání. Stanislav pokračoval v příkladném náboženském životě, nehledě na to, že bratr i učitel, ale také šlechtic luteránského vyznání ho kritizovali. Stanislav přijímal všechno s trpělivostí a pokorou. V noci se za ně modlil. Když mu bylo 17 let těžce onemocněl. Chlapec byl členem bratrství sv. Barbory. Členové tohoto bratrství se svěřili sv. patronce, aby v hodině smrti obdrželi sv. přijímání. Stanislav

vroucně věřil, že se tak stane. Jednou v noci probudil svého učitele a vyprávěl mu o svém vidění. „Tady je svatá Barbora a s ní dva andělé! Přinesla mi nejsvětější svátost.“ Tak se také stalo: andělé se k němu sklonili a udělili mu přijímání. Stanislav si radostně lehl zpátky na postel. Za několik dní, k nesmírnému údivu všech, Stanislav vstal naprosto zdravý a řekl, že touží osobně poděkovat Pánu. Projevil také svou touhu stát se řeholníkem.